

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) > [Wzajemne Uznawanie Środków Ochrony W Sprawach Cywilnych](#) > [Austria](#)

Wzajemne uznawanie środków ochrony w sprawach cywilnych

Austria

Austria

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Artykuł 17 - Informacje publicznie udostępniane

W prawie austriackim środkami ochrony w kontekście rozporządzenia są w szczególności środki tymczasowe służące ochronie przed przemocą domową (§ 382b kodeksu postępowania egzekucyjnego – *Exekutionsordnung*), ogólnej ochronie przed przemocą (§ 382c kodeksu) oraz ochronie przed ingerencją w życie prywatne (§ 382d kodeksu). Przepisy te mają następujące brzmienie:

Ochrona przed przemocą domową

§ 382b. Jeżeli jedna osoba czyni dalsze wspólne życie niemożliwym do zniesienia, czy to poprzez ataki fizyczne, groźby takich ataków, czy zachowanie powodujące poważną szkodę dla zdrowia psychicznego drugiej osoby, na wniosek tej drugiej osoby sąd:

1. nakazuje sprawcy opuszczenie lokalu mieszkaniowego i jego bezpośredniego sąsiedztwa oraz
2. zakazuje sprawcy powrotu do lokalu mieszkaniowego i jego bezpośredniego sąsiedztwa,

jeżeli lokal ten służy zaspokojeniu pilnych potrzeb mieszkaniowych wnioskodawcy.

Ogólna ochrona przed przemocą

§ 382c. Jeżeli jedna osoba czyni dalsze spotkania niemożliwym do zniesienia, czy to poprzez ataki fizyczne, groźby takich ataków, czy zachowanie powodujące poważną szkodę dla zdrowia psychicznego drugiej osoby, na wniosek tej drugiej osoby sąd:

1. zakazuje sprawcy przebywania w wyraźnie określonych miejscach oraz
2. nakazuje sprawcy unikanie spotkań z wnioskodawcą i kontaktowania się z nim, a także
3. zakazuje sprawcy zbliżania się do wnioskodawcy lub przebywania w określonym promieniu od określonych miejsc,

chyba że jest to sprzeczne z żywotnym interesem sprawcy.

Ochrona przed ingerencją w życie prywatne

§ 382d. 1) Prawo do poszanowania życia prywatnego można zapewnić w szczególności za pomocą następujących środków:

1. zakaz utrzymywania kontaktów osobistych z osobą zagrożoną i zakaz jej śledzenia;
2. zakaz kontaktowania się listownie, telefonicznie i za pomocą innych środków;
3. zakaz przebywania w wyraźnie określonych miejscach;
4. zakaz przekazywania i rozpowszechniania danych osobowych i fotografii osoby zagrożonej;
5. zakaz wykorzystywania danych osobowych osoby zagrożonej w celu zamawiania towarów lub usług od osoby trzeciej;
6. zakaz nakłaniania osoby trzeciej do nawiązania kontaktu z osobą zagrożoną;
7. zakaz rozpowszechniania wśród dużej liczby osób oraz przechowywania, w szczególności za pośrednictwem środków telekomunikacji lub systemu komputerowego, ściśle osobistych faktów lub obrazów bez zgody osoby zagrożonej, oraz zakaz zniesławiania osoby zagrożonej i naruszania jej prywatności;
8. zakaz zbliżania się do osoby zagrożonej lub przebywania w określonym promieniu od określonych miejsc.

Artykuł 18 lit. a)(i) - organy, które są właściwe do wydawania środków ochrony i do wydawania zaświadczeń zgodnie z art. 5

Środki ochrony wydają sądy rejonowe (*Bezirksgerichte*). W rzadkich przypadkach środek ochrony może również zostać wydany w pierwszej instancji przez sąd krajowy (*Landesgericht*), jeżeli przed tym sądem toczy się postępowanie główne. W toku postępowania odwoławczego środki ochrony może również zarządzić sąd krajowy oraz wyższy sąd krajowy (*Oberlandesgericht*) lub Sąd Najwyższy (*Oberster Gerichtshof*), jako sąd apelacyjny.

Sądy rejonowe wydają ponadto zaświadczenia dotyczące zarządzonych środków ochrony. Jeżeli w drodze wyjątku środek ochrony zostanie wydany przez sąd krajowy, wyższy sąd krajowy lub Sąd Najwyższy, sąd ten odpowiada również za wydanie zaświadczenia. Zaświadczenia dotyczące danego środka wydaje zatem zawsze sąd, który ten środek zarządził.

Artykuł 18 lit. a)(ii) - organy, przed którymi należy powoływać się na środek ochrony wydany w innym państwie członkowskim lub które są właściwe do wykonania takiego środka

Sądy rejonowe. Zgodnie z § 420 ust. 1 kodeksu postępowania egzekucyjnego sądem właściwym miejscowo do wydania orzeczenia w przedmiocie wykonania zagranicznego środka ochrony w Austrii i do rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie takiego środka ochrony jest sąd rejonowy właściwy do rozstrzygania sporów, których stroną jest osoba podlegająca ochronie (właściwość ustala się podstawie miejsca zamieszkania). Jeżeli sąd ten nie jest sądem austriackim, jurysdykcję ma Sąd Rejonowy dla Wiednia-Śródmieście (*Bezirksgericht Innere Stadt Wien*).

Artykuł 18 lit. a)(iii) - organy, które są właściwe w sprawie dostosowania środków ochrony zgodnie z art. 11 ust. 1

Sądami właściwymi w sprawie dostosowania zagranicznych środków ochrony są także sądy rejonowe. Również w tym przypadku właściwość miejscowa opiera się na ogólnej właściwości w zakresie sporów, których stroną jest osoba podlegająca ochronie (według miejsca zamieszkania), chyba że miejsce zamieszkania znajduje się poza granicami Austrii, w którym to przypadku jurysdykcję ma Sąd Rejonowy dla Wiednia-Śródmieście (§ 420 ust. 1 kodeksu postępowania egzekucyjnego).

Artykuł 18 lit. a)(iv) - sądy, do których należy wystąpić z wnioskiem o odmowę uznania oraz, w stosownych przypadkach, o odmowę wykonania, zgodnie z art. 13;

Zgodnie z § 420 ust. 2 kodeksu postępowania egzekucyjnego wnioski o odmowę uznania lub wykonania zagranicznego środka ochrony, które nie muszą być złożone w określonym terminie, należy składać do sądu rejonowego, który zarządził lub zatwierdził wykonanie środka ochrony.

Artykuł 18 lit. b) - język lub języki akceptowane w tłumaczeniach, o których mowa w art. 16 ust. 1

Dopuszczalny jest tylko język niemiecki.

■ Ostatnia aktualizacja: 06/05/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.